

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 8. aprill 2015
(OR. en)

5932/15

Institutsioonidevaheline
dokument:
2013/0024 (COD)

EF 25
ECOFIN 69
DROIPEN 13
CRIMORG 15
CODEC 141

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: Nõukogu esimese lugemise seisukoht eesmärgiga võtta vastu EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS, mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU
MÄÄRUS (EL) 2015/...,**

...

**mis käsitleb rahaülekannetes edastatavat teavet
ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1781/2006**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹,

pärast konsulteerimist Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt²

¹ ELT C 166, 12.6.2013, lk 2.

² Euroopa Parlamendi ... seisukoht [(ELT ...)] [(Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata)] ja nõukogu ... esimese lugemise seisukoht [(ELT ...)] [(Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata)]. Euroopa Parlamendi ... seisukoht [(ELT ...)] [(Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata)] [ja nõukogu ... otsus].

ning arvestades järgmist:

- (1) Ebaseadusliku raha vood rahaülekannete kaudu võivad kahjustada finantssektori terviklikkust, stabiilsust ja mainet ning ohustada liidu siseturgu ja samuti rahvusvahelist arengut. Rahapesu, terrorismi rahastamine ja organiseeritud kuritegevus on jätkuvalt teravad probleemid, millega tuleks tegeleda liidu tasandil. Kurjategijate ja nende kaasosaliste püüded kas varjata kuritegelikul teel saadud tulu päritolu või teha rahaülekandeid kuritegevuse või terrorismi rahastamiseks võivad tõsiselt ohustada rahaülekannete süsteemi usaldusväarsust, rikkumatust ja stabiilsust ning vähendada usaldust finantsüsteemi suhtes üldiselt.
- (2) Kui liidu tasandil ei võeta teatavaid koordineerimismeetmeid, võivad rahapesuga tegelejad ja terrorismi rahastajad kasutada oma kuritegeliku tegevuse hõlbustamiseks ära liidu lõimunud finantsalaga kaasnevat kapitali liikumise vabadust. Rahapesuvastase töökonna (FATF) raamistikus tehtava rahvusvahelise koostöö ja FATFi soovitude ülemaailmse rakendamise eesmärk on tõkestada rahaülekannete teel toimuvat rahapesu ja terrorismi rahastamist.

- (3) Võetavate meetmete ulatuse tõttu peaks liit tagama, et 2012. aasta veebruaris FATFi poolt vastu võetud rahvusvahelisi standardeid rahapesu ning terrorismi ja massihävitusrelvade leviku rahastamise vastu võitlemise kohta (edaspidi „FATFi muudetud soovitusel”) ning eriti FATFi soovitusel 16 elektrooniliste ülekannete kohta (edaspidi „FATFi soovitusel 16”) ja muudetud tõlgendavat märkust selle rakendamise kohta, rakendatakse ühetaoliselt kogu liidus ning eelkõige, et ei esineks diskrimineerimist ega lahknevusi ühest küljest liikmesriikides tehtavate riigisiseste maksete ja teisest küljest liikmesriikide vahel tehtavate piiriüleste maksete vahel. Liikmesriikide poolt eraldi võetud koordineerimata meetmed piiriüleste rahaülekannete valdkonnas võivad märkimisväärselt mõjutada maksesüsteemide sujuvat toimimist liidu tasandil ning seega kahjustada siseturgu finantsteenuste valdkonnas.
- (4) Selleks et edendada ühtset lähenemisviisi rahvusvahelisel tasandil ja tõhustada rahapesu ja terrorismi rahastamise vastast võitlust, tuleks edasiste liidu meetmete puhul võtta arvesse rahvusvahelisel tasandil toimunud suundumusi, nimelt FATFi muudetud soovitusi.
- (5) Käesoleva määruse, sealhulgas FATFi soovitusel 16 rakendamine ja jõustamine on asjakohased ja tulemuslikud vahendid rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks ja nende vastu võitlemiseks.

- (6) Käesoleva määrusega ei soovita tekitada tarbetut koormust ega kulu makseteenuse pakkujatele ega nende teenuseid kasutavatele isikutele. Seda arvestades peaks ennetav lähenemisviis olema sihipärane, proportsionaalne ja täielikult kooskõlas kogu liidus tagatud kapitali vaba liikumise põhimõttega.
- (7) Liidu 17. juuli 2008. aasta terrorismi rahastamise vastase muudetud strateegia (edaspidi „muudetud strateegia”) kohaselt tuleb jätkuvalt teha jõupingutusi, et tõkestada terrorismi rahastamist ning terrorismis kahtlustatavate poolt oma rahaliste vahendite kasutamist. Tunnistatakse, et FATF üritab pidevalt oma soovitusi paremaks muuta ja kujundada ühist arusaama sellest, kuidas neid tuleks rakendada. Muudetud strateegias märgitakse, et FATFi muudetud soovitude rakendamist kõikide FATFi liikmete ja FATFi-laadsete piirkondlike organite liikmete poolt hinnatakse korrapäraselt ning et seepärast on oluline tagada, et liikmesriigid rakendaksid neid ühetaoliselt.

- (8) Terrorismi rahastamise tõkestamiseks on võetud meetmeid eesmärgiga külmutada teatavate isikute, rühmituste ja üksuste raha ja majandusressursid, sealhulgas nõukogu määrused (EÜ) nr 2580/2001,¹ (EÜ) nr 881/2002² ja (EL) nr 356/2010³. Samal eesmärgil on võetud ka meetmeid finantssüsteemi kaitsmiseks selle eest, et raha ja majandusressursse ei kasutataks terroristlikel eesmärkidel. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2015/...^{4*} sisaldab mitu sellist meetet. Need meetmed ei takista aga täielikult terroristide ja teiste kurjategijate juurdepääsu maksesüsteemidele rahaülekannete tegemiseks.

¹ Nõukogu 27. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2580/2001 teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks (EÜT L 344, 28.12.2001, lk 70).

² Nõukogu 27. mai 2002. aasta määrus (EÜ) nr 881/2002, millega kehtestatakse teatavate Al-Qaida võrguga seotud isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangud (EÜT L 139, 29.5.2002, lk 9).

³ Nõukogu 26. aprilli 2010. aasta määrus (EÜ) nr 356/2010, millega kehtestatakse teatavad piiravad meetmed teatavate füüsiliste ja juriidiliste isikute, üksuste ning asutuste suhtes seoses olukorraga Somaalias (ELT L 105, 27.4.2010, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiiv (EL) 2015/..., mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L ...).

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number ja vormistada eelnev joonealune märkus.

- (9) Rahaülekannete täielik jälgitavus võib olla eriti oluline ja väärtuslik viis rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamiseks, avastamiseks ja uurimiseks ning piiravate meetmete, eelkõige määrustega (EÜ) nr 2580/2001, (EÜ) nr 881/2002 ja (EL) nr 356/2010 ja neid meetmeid rakendavate liidu määrustega täielikus kooskõlas kehtestatud piiravate meetmete rakendamiseks. Teabe edastamise tagamiseks kogu makseahelas on seepärast asjakohane kehtestada kord, mille kohaselt peavad makseteenuse pakkujad edastama rahaülekannetes teabe maksja ja saaja kohta.
- (10) Käesolevat määrust tuleks kohaldada, ilma et see piiraks Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artiklil 215 põhinevate määrustega, näiteks määrustega (EÜ) nr 2580/2001, (EÜ) nr 881/2002 ja (EL) nr 356/2010, kehtestatud piiravate meetmete kohaldamist, millega võidakse näha ette, et maksjate ja saajate makseteenuste pakkujad ning makseteenuse vahendajad võtavad asjakohaseid meetmeid teatava raha külmutamiseks või et nad järgiksid teatavate rahaülekannete puhul eripiiranguid.

- (11) Käesolevat määrust tuleks samuti kohaldada, ilma et see piiraks selliste siseriiklike õigusaktide kohaldamist, millega võetakse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 95/46/EÜ¹. Näiteks ei tohiks käesoleva määruse kohaselt kogutavaid isikuandmeid täiendavalt töödelda viisil, mis ei ole kooskõlas direktiiviga 95/46/EÜ. Eelkõige peaks olema rangelt keelatud isikuandmete täiendav töötlemine ärilistel eesmärkidel. Võitlust rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu peavad oluliseks avalikuks huviks kõik liikmesriigid. Käesoleva määruse kohaldamisel tuleks seega isikuandmete edastamist kolmandale riigile, kes ei taga piisavat kaitset direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 tähenduses, lubada vastavalt kõnealuse direktiivi artiklile 26. Oluline on, et makseteenuse pakkujaid, kes tegutsevad mitmes jurisdiktsioonis filiaalide või tütarettevõtjatega, mis asuvad väljaspool liitu, ei takistata edastamast teavet kahtlastest tehingutest samas organisatsioonis, tingimusel et nad kohaldavad piisavaid kaitsemeetmeid. Peale selle peaksid maksja ja saaja makseteenuse pakkujatel ning makseteenuse vahendajatel olema kehtestatud asjakohased tehnilised ja korralduslikud meetmed, et kaitsta isikuandmeid juhusliku kadumise, muutmise, loata avalikustamise või neile juurdepääsu eest.
- (12) Käesoleva määruse kohaldamisalasse ei jää isikud, kes makseteenuse pakkujaga sõlmitud lepingu kohaselt üksnes teisendavad paberdokumente elektroonilisteks andmeteks, ega isikud, kes võimaldavad makseteenuse pakkujale vaid teavitus- või muid rahaülekanneteks vajalikke tugisüsteeme või kliiring- ja arveldussüsteeme.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31).

- (13) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2007/64/EÜ¹ artikli 3 punktides a–m ja punktis o osutatud teenustele vastavad rahaülekanded ei jää käesoleva määruse kohaldamisalasse. Asjakohane on jätta käesoleva määruse kohaldamisalast välja ka rahaülekanded, mille puhul rahapesu või terrorismi rahastamise risk on väike. Nii tuleks välja jätta maksekaardid, e-raha instrumendid, mobiiltelefonil või muul digitaalsel või infotehnoloogial põhinevad samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstavad seadmed, mida kasutatakse üksnes kaupade ja teenuste ostmiseks, samuti rahaülekanded, kui ülekandega koos edastatakse kaardi, instrumendi või seadme number. Käesoleva määruse kohaldamisalasse jääb aga isikutevahelise rahaülekande tegemine maksekaardi, e-raha instrumendi, mobiiltelefoni või muu digitaalsel või infotehnoloogial põhineva samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstava seadme abil. Lisaks tuleks jätta käesoleva määruse kohaldamisalast välja sularaha väljavõtmine sularahaautomaadist, maksude, trahvide või lõivude tasumine, rahaülekanded, mis tehakse tšeki kujutise, sealhulgas elektroonilise tšeki esitamise alusel, või vekslil alusel ning rahaülekanded, mille puhul nii maksja kui ka saaja on enda nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad.
- (14) Liikmesriikide maksesüsteemide iseärasuste arvessevõtmiseks, tingimusel et rahaülekannet on alati võimalik jälgida tagasi kuni maksjani, peaks liikmesriikidel olema võimalus jätta käesoleva määruse kohaldamisalast välja teatavad väikesed riigisisised rahaülekanded, sealhulgas elektroonilised žiromaksed, mida kasutatakse kaupade või teenuste ostmiseks.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 319, 5.12.2007, lk 1).

- (15) Makseteenuse pakkujad peaksid tagama, et teave maksja ja makse saaja kohta ei puuduks ega oleks puudulik.
- (16) Selleks et mitte kahjustada maksesüsteemide tõhusust ja vähendada ohtu, et väikeste rahaülekannete põhjustatava potentsiaalse terrorismiohu vältimiseks kehtestatud liiga rangete identifitseerimisnõuete tõttu hakatakse tegema ebaseaduslikke tehinguid, tuleks kohustus kontrollida maksjat ja saajat käsitleva teabe õigsust, kui rahaülekannete kontrolli ei ole veel toimunud, kehtestada üksnes individuaalsete üle 1 000 euro suuruste rahaülekannete suhtes, välja arvatud juhul, kui ülekanne näib olevat seotud muude ülekannetega, mis kokku on suuremad kui 1 000 eurot, või kui raha on saadud sularahana või anonüümse e-rahana või kui esineb mõjuv põhjus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.
- (17) Rahaülekannete puhul, kui kontrolli saab pidada tehtuks, ei nõuta makseteenuse pakkujalt maksjat või saajat käsitleva teabe kontrollimist iga rahaülekande puhul, tingimusel et direktiivis (EL) 2015/...^{*} sätestatud kohustused on täidetud.

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

- (18) Makseteenuseid reguleerivaid liidu seadusandlikke akte, nagu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 924/2009,¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 260/2012² ning direktiiv 2007/64/EÜ arvestades peaks piisama nõudest, et liidusiseste rahaülekannete puhul edastatakse üksnes lihtsustatud teavet, nagu maksekonto number või -numbrid või kordumatu tehingutunnus.
- (19) Selleks et rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlemise eest vastutavad kolmandate riikide ametiasutused saaksid teha kindlaks nendeks eesmärkideks kasutatud raha päritolu, tuleks liidust väljapoole tehtavate rahaülekannete puhul edastada täielik teave maksja ja saaja kohta. Kõnealustele ametiasutustele tuleks võimaldada juurdepääs maksjat ja saajat käsitlevale täielikule teabele ainult rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise ja uurimise eesmärgil.
- (20) Läbipaistvuse suurendamiseks ning teabe ja heade tavade vahetamise edasiseks parandamiseks peaksid rahapesu ja terrorismi rahastamise vastu võitlemise eest vastutavad liikmesriikide ametiasutused ning liikmesriikide asjaomased õigus- ja õiguskaitseasutused tegema tihedamat koostööd omavahel ja asjaomaste kolmandate riikide asutustega, sealhulgas arenguriikide asutustega.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 924/2009 piiriüleste maksete kohta ühenduses ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2560/2001 (ELT L 266, 9.10.2009, lk 11).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. märtsi 2012. aasta määrus (EL) nr 260/2012, millega kehtestatakse eurodes tehtavatele kredit- ja otsekorraldustele tehnilised ja ärilised nõuded ning muudetakse määrust (EÜ) nr 924/2009 (ELT L 94, 30.3.2012, lk 22).

- (21) Ühelt maksjalt mitmele saajale maksejuhiste kogumina edastatavate rahaülekannete puhul, mis koosnevad liidust väljapoole liitu tehtavatest iseseisvatest ülekannetest, tuleks näha ette, et selliste iseseisvate ülekannete puhul piisab ainult maksja kontonumbrist või kordumatust tehingutunnusest ning täielikust teabest saaja kohta, tingimusel et täielik ja õigsuse osas kontrollitud teave maksja kohta ning täielikult jälgitav täielik teave saaja kohta on esitatud maksejuhiste kogumis.
- (22) Rahaülekannetes maksja ja saaja kohta nõutava teabe edastamise kontrollimiseks ja kahtlaste tehingute tuvastamiseks peaksid saaja makseteenuse pakkujal ja makseteenuse vahendajal olema tõhusad protseduurid maksjat ja saajat käsitleva teabe puudumise või puudulikkuse kindlakstegemiseks. Need protseduurid peaksid sisaldama asjakohasel juhul nii tehingujärgset jälgimist kui ka reaajas toimuvat jälgimist. Pädevad asutused peaksid tagama, et makseteenuse pakkujad lisavad elektroonilisele ülekandele või seotud sõnumile nõutava teabe tehingu kohta kogu makseahelas.

- (23) Kuna anonüümsed ülekanded kujutavad endast potentsiaalset rahapesu ja terrorismi rahastamise ohtu, on asjakohane nõuda, et makseteenuse pakkuja küsib teavet maksja ja saaja kohta. Kooskõlas FATFi välja töötatud riskipõhise lähenemisviisiga on asjakohane määrata kindlaks suurema ja väiksema riskiga valdkonnad, et rahapesu ja terrorismi rahastamise riskid paremini sihikule võtta. Seega peaks saaja makseteenuse pakkujal ja makseteenuse vahendajal olema tõhusad riskipõhised protseduurid juhtudeks, kui rahaülekannetes ei edastata nõutavat teavet maksja või saaja kohta, et otsustada, kas teha konkreetne rahaülekanne või see tagasi lükata või peatada ning milliseid asjakohaseid järelmeetmeid võtta.
- (24) Saaja makseteenuse pakkuja ja makseteenuse vahendaja peaksid olema eriti valvsad ja hindama riske, kui nad saavad teada, et teave maksja või saaja kohta puudub või ei ole täielik, ning teatama kahtlastest tehingutest pädevatele asutustele vastavalt direktiivis (EL) 2015/...^{*} ja kõnealust direktiivi ülevõtvates riigisisestes meetmetes sätestatud teatamiskohustusele.
- (25) Sätteid rahaülekannete kohta, mille puhul teave maksja või saaja kohta puudub või ei ole täielik, tuleks kohaldada, ilma et see piiraks makseteenuse pakkujate ja makseteenuste vahendajate kohustust peatada ja/või tagasi lükata rahaülekanded, mis rikuvad tsiviil-, haldus- või kriminaalõiguse sätteid.

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

- (26) Eesmärgiga aidata makseteenuse pakkujatel seada sisse tõhusad protseduurid selleks, et tuvastada juhtumid, mil rahaülekanded laekuvad puuduva või ebatäieliku teabega maksja või saaja kohta, ja selleks et võtta järelmeetmeid, peaksid Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010¹ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010² asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010³ asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”) andma välja suunised.
- (27) Selleks et võitluses rahapesu ja terrorismi rahastamisega saaks kiiresti tegutseda, peaksid makseteenuse pakkujad kiiresti vastama oma asutamiskoha liikmesriigis asuvate rahapesu või terrorismi rahastamise vastu võitlemisega tegelevate ametiasutuste teabenõuetele maksja või saaja kohta.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1095/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/77/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 84).

- (28) Maksjat käsitlevale teabenõudele vastamise päevade arvu määrab ära tööpäevade arv maksja makseteenuse pakkuja liikmesriigis.
- (29) Kuna kriminaaluurimise käigus ei pruugi olla võimalik tuvastada vajalikke andmeid või tehinguga seotud asjaomaseid isikuid enne mitmeid kuid või isegi aastaid pärast algset rahaülekannet, on selleks, et uurimise käigus oleks võimalik pääseda ligi olulistele tõenditele, asjakohane nõuda, et makseteenuse pakkujad säilitavad teatava aja jooksul teabe maksja ja saaja kohta rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise ja uurimise eesmärgil. Kõnealune periood ei tohiks olla pikem kui viis aastat, pärast mida tuleks kõik isikuandmed kustutada, kui siseriiklikus õiguses ei ole teisiti ette nähtud. Liikmesriikidel peaks olema võimalik lubada või nõuda andmete säilitamist pikemaajaliselt, kui seda on vaja rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamiseks, avastamiseks või uurimiseks ja pärast meetme vajalikkuse ja proportsionaalsuse hindamist, kuid mitte kauem kui veel viie aasta jooksul, ilma et see piiraks pooleliolevate kriminaaluurimiste ja kohtumenetluste puhul kohaldatavate tõendeid käsitlevate siseriiklike kriminaalõigusnormide kohaldamist.

- (30) Selleks et parandada käesoleva määruse nõuete täitmist ning kooskõlas komisjoni 9. detsembri 2010. aasta teatisega „Sanktsioonide tõhustamine finantsteenuste sektoris”, tuleks suurendada pädevate asutuste volitusi võtta vastu järelevalvemeetmeid ja määrata karistusi. Tuleks näha ette halduskaristused ja -meetmed ning võttes arvesse rahapesu- ja terrorismi rahastamise vastase võitluse tähtsust, peaksid liikmesriigid kehtestama karistused ja meetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid peaksid teavitama nendest karistustest komisjoni ning Euroopa Pangandusjärelevalve, Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (edaspidi koos „Euroopa järelevalveasutused”) ühiskomiteed.
- (31) Selleks et tagada käesoleva määruse V peatüki ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda rakendamisvolitused. Neid volitusi tuleks teostada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 182/2011¹.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisvolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

- (32) Mitmed liidust väljaspool asuvad riigid ja territooriumid moodustavad rahaliidu mõne liikmesriigiga või on osa mõne liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud liiduga selle liikmesriigi kaudu rahandusalase lepingu ja seal asuvad makseteenuse pakkujad, kes osalevad otseselt või kaudselt asjaomase liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis. Selleks et vältida asjaomaste liikmesriikide ja nimetatud riikide ning territooriumide vaheliste rahaülekannete puhul käesoleva määruse rakendamisest tulenevat olulist negatiivset mõju nende riikide või territooriumide majandusele, on asjakohane näha ette võimalus käsitada selliseid rahaülekandeid asjaomaste liikmesriikide siseste rahaülekannetena.
- (33) Pidades silmas muudatuste hulka, mis tuleb käesoleva määruse kohaselt teha Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1781/2006,¹ tuleks kõnealune määrus selguse huvides kehtetuks tunnistada.
- (34) Kuna käesoleva määruse eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid meetmete ulatuse või toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. novembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1781/2006 raha ülekandmisel edastatava maksjaga seotud teabe kohta (ELT L 345, 8.12.2006, lk 1).

- (35) Käesolev määrus austab põhiõigusi ja järgib Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid, eelkõige õigust era- ja perekonnaelu austamisele (artikkel 7), õigust isikuandmete kaitsele (artikkel 8), õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele (artikkel 47) ning *ne bis in idem* põhimõtet.
- (36) Rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise raamistiku sujuva rakendamise tagamiseks on asjakohane, et käesoleva määruse kohaldamise alguskuupäev langeks kokku direktiivi (EL) 2015/...^{*} ülevõtmise tähtpäevaga.
- (37) Euroopa andmekaitseinspektoriga konsulteeriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001¹ artikli 28 lõike 2 kohaselt ja ta esitas arvamuse 4. juulil 2013²,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

² ELT C 32, 4.2.2014, lk 9.

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas määruses sätestatakse normid, mis käsitlevad mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete puhul rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise ja uurimise eesmärgil edastatavat teavet maksja ja saaja kohta, kui vähemalt ühe rahaülekandes osaleva makseteenuse pakkuja asukoht on liidus.

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesolevat määrust kohaldatakse mis tahes vääringus tehtavate rahaülekannete suhtes, mille on teinud või vastu võtnud liidus tegutsev makseteenuse pakkuja või makseteenuse vahendaja.
2. Käesolevat määrust ei kohaldata direktiivi 2007/64/EÜ artikli 3 punktides a–m ja punktis o loetletud teenuste suhtes.

3. Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes, mis teostatakse maksekaardi, e-raha instrumendi või mobiiltelefoni või muu digitaalse või infotehnoloogial põhineva samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstava seadme abil, kui täidetud on järgmised tingimused:

- a) seda kaarti, instrumenti või seadet kasutatakse üksnes kauba või teenuste eest maksmiseks ja
- b) kõigi tehingust tulenevate ülekannetega edastatakse selle kaardi, instrumendi või seadme number.

Käesolevat määrust kohaldatakse siiski juhul, kui maksekaarti, e-raha instrumenti või mobiiltelefoni või muud digitaalsel või infotehnoloogial põhinevat samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstavat seadet kasutatakse isikutevahelise rahaülekande tegemiseks.

4. Käesolevat määrust ei kohaldata selliste isikute suhtes, kelle ainus tegevus on paberdokumentide teisendamine elektroonilisteks andmeteks ning kes tegutsevad makseteenuse pakkujaga sõlmitud lepingu alusel, ega selliste isikute suhtes, kelle ainus tegevus on makseteenuste pakkujatele sõnumi- või muude rahaülekanneteks vajalike tugisüsteemide pakkumine või kliiring- ja arveldussüsteemide pakkumine.

Käesolevat määrust ei kohaldata rahaülekannete suhtes,

- a) mille puhul võtab maksja sularaha välja oma maksekontolt;
- b) mille puhul raha kantakse üle ametiasutusele maksude, trahvide ja riigilõivude tasumiseks liikmesriigi siseselt;

- c) mille puhul nii maksja kui ka makse saaja on enda nimel tegutsevad makseteenuse pakkujad;
 - d) mis tehakse tšeki kujutise, sealhulgas elektroonilise tšeki esitamise alusel.
5. Liikmesriik võib otsustada mitte kohaldada käesolevat määrust selliste rahaülekannete puhul, mis tehakse liikmesriigi territooriumil saaja maksekontole ja mis võimaldab üksnes kaupade või teenuste eest tasumist, kui kõik järgmised tingimused on täidetud:
- a) makse saaja makseteenuse pakkujale kohaldub direktiiv (EL) 2015/...^{*};
 - b) makse saaja makseteenuse pakkuja suudab kordumatu tehingutunnuse abil makse saaja kaudu kindlaks teha rahaülekande isikult, kellel on makse saajaga leping kaupade müügi või teenuste osutamise kohta;
 - c) rahaülekande summa ei ületa 1 000 eurot.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas määruuses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- 1) „terrorismi rahastamine” – terrorismi rahastamine direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 1 lõikes 5 määratletud tähenduses;

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

- 2) „rahapesu” – direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 1 lõike 3 ja 4 kohane rahapesuga seotud tegevus;
- 3) „maksja” – isik, kes on maksekonto omanik ja kes annab maksekäsundi asjaomaselt maksekontolt makse tegemiseks, või kui maksekontot ei ole, kes annab maksekäsundi;
- 4) „saaja” – isik, kes on maksetehinguga ülekantava raha ettenähtud saaja;
- 5) „makseteenuse pakkuja” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 1 lõikes 1 osutatud makseteenuse pakkujate kategooria, füüsiline või juriidiline isik, kes kasutab kõnealuse direktiivi artikli 26 kohast erandit, ning juriidiline isik, kes kasutab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/110/EÜ¹ artikli 9 kohast erandit, ning kes pakub rahaülekande tegemise teenuseid;
- 6) „makseteenuse vahendaja” – makseteenuse pakkuja, kes ei ole ei maksja ega saaja makseteenuse pakkuja ning kes maksja või saaja makseteenuse pakkuja või teise makseteenuse vahendaja nimel võtab vastu ja edastab rahaülekande;

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.
¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta direktiiv 2009/110/EÜ, mis käsitleb e-raha asutuste asutamist ja tegevust ning usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2000/46/EÜ (ELT L 267, 10.10.2009, lk 7).

- 7) „maksekonto” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 14 määratletud maksekonto;
- 8) „raha” – direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 15 määratletud raha;
- 9) „rahaülekanne” – iga tehing, mis teostatakse maksja nimel vähemalt osaliselt elektrooniliselt makseteenuse pakkuja kaudu, eesmärgiga teha raha saajale makseteenuse pakkuja kaudu kättesaadavaks, sõltumata sellest, kas maksja ja saaja on üks ja sama isik või kas maksja ja saaja makseteenuse pakkujad on identsed, sealhulgas järgmised tehingud:
 - a) määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 punktis 1 määratletud krediitkorraldus;
 - b) määruse (EL) nr 260/2012 artikli 2 punktis 2 määratletud otsekorraldus;
 - c) direktiivi 2007/64/EÜ artikli 4 punktis 13 osutatud riigisisene või piiriülene rahasiire;
 - d) maksekaardi, e-raha instrumendi või mobiiltelefoni või muu digitaalse või infotehnoloogial põhineva samalaadsete omadustega ette või tagantjärele makstava seadme abil tehtud rahaülekandekorraldus;
- 10) „maksejuhiste kogumi edastamine” – edastamiseks koondatud mitme iseseisva rahaülekande kogum;

- 11) „kordumatu tehingutunnus” – makseteenuse pakkuja poolt vastavalt tehingu tegemiseks kasutatud makse- ja arveldussüsteemi või teavitussüsteemi protokollile määratud tähtede, numbrite või sümbolite kombinatsioon, mis võimaldab tehingut jälgida maksjani ja saajani;
- 12) „isikutevaheline rahaülekanne” – selliste füüsiliste isikute vaheline rahaülekanne, kes tarbijatena tegutsevad muul kui kaubanduslikul, ärilisel või kutsealasel eesmärgil.

II PEATÜKK

MAKSETEENUSE PAKKIJATE KOHUSTUSED

1. JAGU

MAKSJA MAKSETEENUSE PAKKIJATE KOHUSTUSED

Artikkel 4

Rahaülekanandes edastatav teave

1. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et rahaülekanandes edastatakse maksja kohta järgmine teave:
 - a) maksja nimi,
 - b) maksja maksekonto number ja

- c) maksja aadress, ametliku isikuttõendava dokumendi number, kliendinumber või sünniaeg ja -koht.
2. Maksja makseteenuse pakkuja tagab, et rahaülekandes edastatakse saaja kohta järgmine teave:
- a) saaja nimi ja
 - b) saaja maksekonto number.
3. Erandina lõike 1 punktist b ja lõike 2 punktist b tagab maksja makseteenuse pakkuja juhul, kui ülekandeid ei tehta maksekontolt ega maksekontole, et rahaülekandes edastatakse maksekonto numbri(te) asemel kordumatu tehingutunnus.
4. Enne rahaülekande tegemist kontrollib maksja makseteenuse pakkuja lõikes 1 osutatud teabe õigsust usaldusväärsest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal.
5. Lõikes 4 osutatud kontrollimine loetakse toimunuks, kui
- a) maksja isikusamasust on kontrollitud vastavalt direktiivi (EL) 2015/... * artiklile 13 ja selle kontrolli käigus saadud teavet säilitatakse vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 40 või
 - b) maksja suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/... * artikli 14 lõiget 5.

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

6. Ilma et see piiraks artiklites 5 ja 6 sätestatud erandite kohaldamist, ei tohi maksja makseteenuse pakkuja teha rahaülekannet enne, kui on tagatud käesoleva artikli täielik täitmine.

Artikkel 5

Rahaülekanded liidus

1. Erandina artikli 4 lõigetest 1 ja 2, kui kõik makseahelas osalevad makseteenuse pakkujad on asutatud liidus, edastatakse rahaülekandes vähemalt maksja saaja maksekonto number või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatu tehingutunnus, ilma et see piiraks määruses (EL) nr 260/2012 sätestatud teavitamise nõuete kohaldamist, kui see on kohaldatav.
2. Olenemata lõikest 1 teeb maksja makseteenuse pakkuja saaja makseteenuse pakkuja või makseteenuse vahendaja teabetaotluse korral kolme tööpäeva jooksul alates taotluse saamisest kättesaadavaks järgmise teabe:
 - a) üle 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, sõltumata sellest, kas tehingu eest arveldatakse ühe maksega või mitme maksega, mis näivad olevat seotud, artikli 4 kohane teave maksja või saaja kohta;

- b) kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse ülekandega ületavad 1 000 eurot, vähemalt
 - i) maksja ja saaja nimed ning
 - ii) maksja ja saaja maksekonto numbrid või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatud tehingutunnused.
3. Erandina artikli 4 lõikest 4 ei pea maksja makseteenuse pakkuja käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud rahaülekande puhul kontrollima maksjat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja
- a) on saanud ülekantava raha sularahana või anonüümse e-rahana või
 - b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.

Artikkel 6

Rahaülekanded väljapoole liitu

1. Üksikmaksja maksejuhiste kogumi edastamise puhul, kui saajate makseteenuse pakkujad on asutatud väljaspool liitu, ei kohaldata artikli 4 lõiget 1 kogumisse koondatud üksikmaksete suhtes, tingimusel et maksejuhiste kogum sisaldab artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teavet, seda teavet on kontrollitud kooskõlas artikli 4 lõigetega 4 ja 5, ning et üksikülekandel on maksja maksekonto number või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatu tehingutunnus.
2. Erandina artikli 4 lõikest 1 ja ilma et see piiraks määruse (EL) nr 260/2012 kohaselt nõutava teabe esitamist, kui vastavad nõuded on kohaldatavad, edastatakse juhul, kui saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu, kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse rahaülekandega ületavad 1 000 eurot, vähemalt järgmine teave:
 - a) maksja ja saaja nimed ning
 - b) maksja ja saaja maksekonto numbrid või artikli 4 lõike 3 kohaldumisel kordumatud tehingutunnused.

Erandina artikli 4 lõikest 4 ei pea maksja makseteenuse pakkuja kontrollima käesolevas lõikes osutatud maksjat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui maksja makseteenuse pakkuja

- a) on saanud ülekantava raha sularahana või anonüümse e-rahana või
- b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.

2. JAGU

SAAJA MAKSETEENUSE PAKKUJA KOHUSTUSED

Artikkel 7

Maksjat või saajat käsitleva teabe puudumise avastamine

1. Saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid protseduure, et teha kindlaks, kas rahaülekandeks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi maksjat ja saajat käsitleva teabe väljad on täidetud kooskõlas selles süsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.

2. Saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid protseduure, sealhulgas asjakohasel juhul nii tehingujärgset kui ka reaalsajas toimuvat jälgimist, et teha kindlaks, kas järgnev maksjat või saajat käsitlev teave on puudu:
- a) artiklis 5 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud liidus;
 - b) artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu;
 - c) maksejuhiste kogumi puhul artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave seoses kõnealuse maksejuhiste kogumiga, kui maksja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.
3. Üle 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, sõltumata sellest, kas tehingu eest arveldatakse ühe maksega või mitme maksega, mis näivad olevat seotud, kontrollib saaja makseteenuse pakkuja enne saaja maksekonto krediteerimist või saajale raha kättesaadavaks tegemist käesoleva artikli lõikes 2 osutatud saajat käsitleva teabe õigsust usaldusväärsest ja sõltumatust allikast saadud dokumentide, andmete või teabe põhjal, piiramata direktiivi 2007/64/EÜ artiklites 69 ja 70 kehtestatud nõuete kohaldamist.

4. Kuni 1 000 euro suuruste rahaülekannete puhul, mis ei näi olevat seotud muude rahaülekannetega, mis koos kõnealuse rahaülekandega ületavad 1 000 eurot, ei pea saaja makseteenuse pakkuja kontrollima saajat käsitleva teabe õigsust, välja arvatud juhul, kui saaja makseteenuse pakkuja
- a) teeb ülekantud raha väljamakse sularahas või anonüümses e-rahahas või
 - b) tal on põhjendatud alus kahtlustada rahapesu või terrorismi rahastamist.
5. Lõigetes 3 ja 4 osutatud kontrollimine loetakse toimunuks, kui
- a) saaja isikusamasust on kontrollitud vastavalt direktiivi (EL) 2015/...^{*} artiklile 13 ja selle kontrolli käigus saadud teavet säilitatakse vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 40 või
 - b) saaja suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 14 lõiget 5.

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Artikkel 8

Rahaülekanded, mille puhul maksjat või saajat käsitlev teave puudub või on ebatäielik

1. Saaja makseteenuse pakkuja rakendab tõhusaid riskipõhiseid protseduure, sealhulgas protseduure, mis põhinevad riskitundlikkusel, nagu on osutatud direktiivi (EL) 2015/...^{*} artiklis 13, et otsustada, millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja või saaja kohta puudub, ja et võtta asjakohased järelmeetmed.

Kui saaja makseteenuse pakkuja tuvastab rahaülekande saamisel, et artikli 4 lõikes 1 või 2, artikli 5 lõikes 1 või artiklis 6 osutatud teave puudub või ei ole täielik, või see teave ei ole esitatud kooskõlas artikli 7 lõikes 1 osutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga, lükkab saaja makseteenuse pakkuja riskitundlikkusest lähtudes ülekande tagasi või küsib enne või pärast saaja maksekonto krediteerimist või saajale raha kättesaadavaks tegemist nõutavat teavet maksja ja saaja kohta.

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole korduvalt esitanud nõutud teavet maksja või saaja kohta, võtab saaja makseteenuse pakkuja meetmeid, mis võivad esialgu seisneda hoiatuste andmises või tähtaegade seadmises, enne kui ta lükkab tagasi mis tahes edasised rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või piirab oma ärisuhteid asjaomase makseteenuse pakkujaga või lõpetab need.

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Saaja makseteenuse pakkuja teavitab teabe esitamata jätmisest ja võetud meetmetest rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise sätetest kinnipidamise jälgimise eest vastutavat pädevat asutust.

Artikkel 9

Hindamine ja aruandlus

Hinnates seda, kas rahaülekanne või sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleb teatada direktiivi (EL) 2015/...^{*} kohaselt rahapesu andmebüroole, võtab saaja makseteenuse pakkuja ühe tegurina arvesse seda, kas maksjat või saajat käsitlev teave puudub või on ebatäielik.

3. JAGU

MAKSETEENUSE VAHENDAJATE KOHUSTUSED

Artikkel 10

Ülekandega maksja ja saaja kohta edastatava teabe säilitamine

Makseteenuse vahendaja tagab, et maksjat ja saajat käsitlevat teavet, mis edastatakse koos neile laekuva rahaülekandega, säilitatakse koos ülekandega.

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Artikkel 11

Maksjat või saajat käsitleva teabe puudumise avastamine

1. Makseteenuse vahendaja rakendab tõhusaid protseduure, et teha kindlaks, kas rahaülekandeks kasutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemi maksjat ja saajat käsitleva teabe väljad on täidetud kooskõlas selles süsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga.
2. Makseteenuse vahendaja rakendab tõhusaid protseduure, sealhulgas asjakohasel juhul nii tehingujärgset kui ka reaalajas toimuvat jälgimist, et teha kindlaks, kas järgnev maksjat või saajat käsitlev teave on puudu:
 - a) artiklis 5 osutatud teave rahaülekannete puhul, kui maksja ja saaja makseteenuse pakkujad on asutatud liidus;
 - b) artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave maksja ja saaja kohta rahaülekannete puhul, kui maksja või saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu;
 - c) maksejuhiste kogumi puhul artikli 4 lõigetes 1 ja 2 osutatud teave seoses kõnealuse maksejuhiste kogumiga, kui maksja või saaja makseteenuse pakkuja on asutatud väljaspool liitu.

Artikkel 12

Rahaülekanded, mille puhul maksjat või saajat käsitlev teave puudub

1. Makseteenuse vahendaja seab sisse tõhusad riskipõhised protseduurid, et otsustada, millal teha, lükata tagasi või peatada rahaülekanne, mille puhul nõutav teave maksja ja saaja kohta puudub, ja et võtta asjakohased järelmeetmed.

Kui makseteenuse vahendaja tuvastab rahaülekannde saamisel, et artikli 4 lõikes 1 või 2, artikli 5 lõikes 1 või artiklis 6 osutatud teave puudub või see teave ei ole esitatud kooskõlas artikli 7 lõikes 1 osutatud teavitus- või makse- ja arveldussüsteemis kasutatavate tähemärkide või sisendiga, lükkab makseteenuse vahendaja riskitundlikkusest lähtudes ülekannde tagasi või küsib enne või pärast rahaülekannde edastamist nõutavat teavet maksja ja saaja kohta.

2. Kui makseteenuse pakkuja ei ole korduvalt esitanud nõutud teavet maksja või saaja kohta, võtab makseteenuse vahendaja meetmeid, mis võivad esialgu seiseda hoiatuste andmises või tähtaegade seadmises, enne kui ta lükkab tagasi mis tahes edasised rahaülekanded kõnealuselt makseteenuse pakkujalt või piirab oma ärisuhteid asjaomase makseteenuse pakkujaga või lõpetab need.

Makseteenuse vahendaja teavitab teabe esitamata jätmisest ja võetud meetmetest rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise sätetest kinnipidamise jälgimise eest vastutavat pädevat asutust.

Artikkel 13

Hindamine ja aruandlus

Hinnates seda, kas rahaülekanne või sellega seotud tehing on kahtlane ja kas sellest tuleb teatada direktiivi (EL) 2015/...^{*} kohaselt rahapesu andmebüroole, võtab makseteenuse vahendaja ühe tegurina arvesse seda, kas maksjat või saajat käsitlev teave puudub.

III PEATÜKK
TEAVITAMINE, ANDMEKAITSE
JA ANDMETE SÄILITAMINE

Artikkel 14

Teavitamine

Makseteenuse pakkujad vastavad kooskõlas oma asukohaliikmesriigi siseriiklikus õiguses sätestatud menetlusnõuetega täielikult ja viivitamata, sealhulgas keskse kontaktpunkti kaudu vastavalt direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 45 lõikele 9, kui selline kontaktpunkt on määratud, üksnes selles liikmesriigis asuvate rahapesu ja terrorismi rahastamisega võitlemise eest vastutavate pädevate asutuste järelepärimistele seoses käesoleva määruse alusel nõutava teabega.

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Artikkel 15
Andmekaitse

1. Käesoleva määruse raames toimuvale isikuandmete töötlemisele kohaldatakse direktiivi 95/46/EÜ, nagu see on siseriiklikku õigusesse üle võetud. Kui vastavalt käesolevale määrusele töötlevad isikuandmeid komisjon või Euroopa järelevalveasutused, kohaldatakse määrust (EÜ) nr 45/2001.
2. Käesoleva määruse alusel võivad makseteenuse pakkujad töödelda isikuandmeid üksnes rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eesmärgil ning neid andmeid ei tohi täiendavalt töödelda viisil, mis ei vasta nimetatud eesmärgile. Käesoleva määruse alusel isikuandmete töötlemine ärilistel eesmärkidel on keelatud.
3. Makseteenuse pakkuja esitab uutele klientidele enne nendega ärisuhte loomist või juhutehingu tegemist direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10 nõutud teabe. Eelkõige esitatakse selle teabe hulgas üldine teade makseteenuse pakkuja käesolevast määrusest tulenevate juriidiliste kohustuste kohta, mis on seotud isikuandmete töötlemisega rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise eesmärgil.
4. Makseteenuse pakkuja tagab, et austatakse töödeldavate andmete konfidentsiaalsust.

Artikkel 16
Andmete säilitamine

1. Teavet maksja ja saaja kohta ei tohi säilitada kauem kui see on rangelt vajalik. Maksja ja saaja makseteenuse pakkujad säilitavad artiklites 4–7 osutatud teavet viis aastat.
2. Makseteenuse pakkujad tagavad, et lõikes 1 osutatud säilitamisperioodi möödumisel isikuandmed kustutakse, kui siseriiklikus õiguses ei ole sätestatud teisiti, määrates kindlaks, millisel juhul makseteenuse pakkujad võivad andmeid kauem säilitada või peavad andmeid kauem säilitama. Liikmesriigid võivad lubada või nõuda andmete pikemaajalisemat säilitamist pärast seda, kui nad on põhjalikult hinnanud pikemaajalise säilitamise vajalikkust ja proportsionaalsust, ning peavad seda õigustatuks rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise või uurimise seisukohast. Pikemaajalise säilitamise periood ei või ületada viit aastat.

3. Kui ...* on liikmesriigis pooleli kohtumenetlus seoses kahtlustatava rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamise, avastamise, uurimise või selle eest vastutusele võtmisega ning makseteenuse pakkuja valduses on kõnealuse poolelioleva menetlusega seotud teavet või dokumente, võib makseteenuse pakkuja seda teavet või neid dokumente säilitada kooskõlas siseriikliku õigusega viis aastat alates ...*. Liikmesriik võib poolelioleva kriminaaluurimise ja kohtumenetluse suhtes kohaldatavate tõendeid reguleerivate siseriiklike kriminaalõigusnormide kohaldamist piiramata lubada või nõuda sellise teabe või andmete säilitamist täiendava viieaastase perioodi jooksul, kui on kindlaks tehtud, et pikemaajalisem säilitamine on vajalik ja proportsionaalne kahtlustatava rahapesu või terrorismi rahastamise tõkestamiseks, avastamiseks, uurimiseks või selle eest vastutusele võtmiseks.

* ELT: palun lisada käesoleva määruse jõustumise kuupäev.

IV PEATÜKK

KARISTUSED JA SEIRE

Artikkel 17

Halduskaristused ja -meetmed

1. Ilma et see piiraks õigust näha ette ja mõista kriminaalkaristusi, kehtestavad liikmesriigid selliseid halduskaristusi ja -meetmeid käsitlevad õigusnormid, mida kohaldatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused ja meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning kooskõlas direktiivi (EL) 2015/...^{*} VI peatüki 4. jaos sätestatud karistustega.

Liikmesriigid võivad otsustada mitte sätestada halduskaristusi või -meetmeid käsitlevaid norme käesoleva määruse sätete rikkumise eest, mille puhul siseriiklikus õiguses kohaldatakse kriminaalkaristusi. Sellisel juhul edastavad nad komisjonile asjakohased kriminaalõiguse normid.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui kohustusi kohaldatakse makseteenuse pakkujate suhtes, siis võib käesoleva määruse sätete rikkumise korral kohaldada karistusi või meetmeid siseriikliku õiguse kohaselt juhtorgani liikmete ja teiste füüsiliste isikute suhtes, kes on siseriikliku õiguse alusel rikkumise eest vastutavad.

* ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

3. Liikmesriigid teevad lõikes 1 osutatud õigusnormid komisjonile ja Euroopa järelevalveasutuste ühiskomiteele teatavaks hiljemalt ...^{*}. Nad teavitavad komisjoni ja Euroopa järelevalveasutuste ühiskomiteed viivitamata kõigist eeskirjade muudatustest.
4. Kooskõlas direktiivi (EL) 2015/...^{**} artikli 58 lõikega 4 on pädevatel asutustel kõik oma ülesannete täitmiseks vajalikud järelevalve- ja uurimisvolitused. Halduskaristuste määramise ja meetmete võtmise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et halduskaristused või -meetmed annavad soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.
5. Liikmesriigid tagavad, et juriidilisi isikuid on võimalik võtta vastutusele artiklis 18 osutatud rikkumiste eest, mille pani nende kasuks toime isik, kes tegutses üksinda või juriidilise isiku organi osana ja kellel on juriidilises isikus juhtiv positsioon tulenevalt mis tahes järgmisest alusest:
 - a) õigus esindada juriidilist isikut,
 - b) õigus teha otsuseid juriidilise isiku nimel või
 - c) õigus kontrollida juriidilist isikut.

^{*} ELT: palun lisada kuupäev: 24 kuud pärast käesoleva määruse jõustumist.

^{**} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

6. Lisaks tagavad liikmesriigid, et juriidilisi isikuid saab võtta vastutusele juhul, kui käesoleva artikli lõikes 5 osutatud isiku puuduliku järelevalve või kontrolli tõttu on osutunud võimalikuks, et juriidilise isiku alluvuses olev füüsiline isik on juriidilise isiku kasuks pannud toime mõne artiklis 18 osutatud õigusrikkumise.
7. Pädevad asutused kasutavad oma halduskaristuste määramise ja -meetmete võtmise volitusi kooskõlas käesoleva määrusega järgmiselt:
- a) vahetult;
 - b) koostöös teiste asutustega;
 - c) omal vastutusel, delegeerides küsimuse sellistele asutustele
 - d) suunates küsimuse pädevatele õigusasutustele.

Halduskaristuste määramise ja -meetmete võtmise volituste kasutamisel teevad pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et need halduskaristused või -meetmed annavad soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

Artikkel 18

Erisätted

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristused ja -meetmed hõlmavad vähemalt direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 59 lõigetes 2 ja 3 sätestatud halduskaristusi ja -meetmeid, mida kohaldatakse järgmiste käesoleva määruse rikkumiste eest:

- a) makseteenuse pakkuja jätab korduvalt ja süstemaatiliselt edastamata maksjat või saajat käsitleva nõutava teabe, rikkudes artiklit 4, 5 või 6;
- b) makseteenuse pakkuja rikub korduvalt, süstemaatiliselt või tõsiselt andmete säilitamise kohustust, rikkudes artiklit 16;
- c) makseteenuse pakkuja ei rakenda tõhusaid riskipõhiseid protseduure, rikkudes artiklit 8 või 12;
- d) makseteenuse vahendaja rikub tõsiselt artikli 11 või 12 kohaseid kohustusi.

Artikkel 19

Karistuste ja meetmete avalikustamine

Pädev asutus avaldab käesoleva määruse artiklites 17 ja 18 osutatud juhtudel määratud halduskaristused ja võetud haldusmeetmed põhjendamatu viivitusega, esitades õigusrikkumise liigi ja laadi ning õigusrikkumise eest vastutavate isikute andmed, kui see on vajalik ja proportsionaalne pärast iga konkreetse juhtumi hindamist, kooskõlas direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 60 lõigetega 1, 2 ja 3.

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Artikkel 20

Karistuste ja meetmete kohaldamine pädevate asutuste poolt

1. Halduskaristuste või -meetmete liigi ja haldustrahvide suuruse määramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjaolusid, sealhulgas direktiivi (EL) 2015/...^{*} artikli 60 lõikes 4 osutatud asjaolusid.
2. Käesoleva määruse kohaselt määratud halduskaristuste ja võetud haldusmeetmete suhtes kohaldatakse direktiivi (EL) 2015/...^{*} artiklit 62.

Artikkel 21

Rikkumistest teatamine

1. Liikmesriigid kehtestavad tõhusa korra, et soodustada pädevate asutuste teavitamist käesoleva määruse rikkumistest.

Kõnealused mehhanismid hõlmavad vähemalt direktiivi (EL) /2015/...^{*} artikli 61 lõikes 2 osutatud mehhanisme.
2. Makseteenuse pakkuja kehtestab koostöös pädevate asutustega asjakohased siseprotseduurid, et võimaldada oma töötajatel või võrreldavas olukorras olevatel isikutel teatada õigusrikkumistest üksusesiseselt turvalise, sõltumatu, eriomase ja anonüümse kanali kaudu ning mis on proportsionaalsed asjaomase makseteenuse pakkuja olemuse ja suurusega.

^{*} ELT: palun lisada menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi number.

Artikkel 22

Seire

1. Liikmesriigid kohustavad pädevaid asutusi teostama tulemuslikku seiret ja võtma vajalikke meetmeid, et tagada käesoleva määruse täitmine ning ergutada tõhusate mehhanismide kaudu käesoleva määruse sätete rikkumistest pädevatele asutustele teatamist.
2. Pärast seda, kui liikmesriigid on artikli 17 lõike 3 kohaselt teinud käesoleva artikli lõikes 1 osutatud normid komisjonile ja Euroopa järelevalveasutuste ühiskomiteele teatavaks, esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande IV peatüki kohaldamise kohta, käsitledes eelkõige piiriüleseid juhtumeid.

V PEATÜKK
RAKENDAMISVOLITUSED

Artikkel 23

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise komitee (edaspidi „komitee”). Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

VI PEATÜKK

ERANDID

Artikkel 24

*Kokkulepped riikide ja territooriumidega,
mis ei moodusta osa liidu territooriumist*

1. Komisjon võib anda liikmesriigile loa sõlmida kolmanda riigiga või territooriumiga, mis jääb väljapoole EL toimimise lepingu artiklis 355 osutatud ELi lepingu ja ELi toimimise lepingu territoriaalset kohaldamisala (edaspidi „asjaomane riik või territoorium”), lepinguid, millega tehakse erandid käesolevast määrusest, et selle riigi või territooriumi ja asjaomase liikmesriigi vahelisi rahaülekandeid saaks käsitada liikmesriigisiseste rahaülekannetena.

Selliste lepingute sõlmimine on lubatud ainult juhul, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

- a) asjaomane riik või territoorium moodustab rahaliidu asjaomase liikmesriigiga, on osa selle liikmesriigi valuutapiirkonnast või on sõlminud liiduga mõne liikmesriigi kaudu rahandusalase lepingu;
- b) makseteenuse pakkujad asjaomases riigis või territooriumil osalevad otseselt või kaudselt selle liikmesriigi makse- ja arveldussüsteemis ning

- c) asjaomane riik või territoorium nõuab, et tema jurisdiktsiooni alla kuuluvad makseteenuse pakkujad kohaldaksid samu eeskirju, nagu on kehtestatud käesoleva määrusega.
2. Kui liikmesriik soovib sõlmida lõikes 1 osutatud lepingu, saadab ta komisjonile taotluse koos kogu vajaliku teabega taotluse hindamiseks.
 3. Pärast seda, kui komisjon on taotluse kätte saanud, käsitatakse rahaülekandeid liikmesriigi ja asjaomase riigi või territooriumi vahel ajutiselt rahaülekannetena liikmesriigis, kuni võetakse vastu otsus vastavalt käesolevale artiklile.
 4. Kui kahe kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest komisjon leiab, et tal ei ole kogu vajalikku teavet taotluse hindamiseks, võtab ta ühendust asjaomase liikmesriigiga ja täpsustab, millist lisateavet veel vaja on.
 5. Ühe kuu jooksul alates taotluse hindamiseks vajaliku kogu teabe kättesaamisest teavitab komisjon taotluse esitanud liikmesriiki ja edastab taotluse koopiad teistele liikmesriikidele.
 6. Kolme kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 5 osutatud teavitamisest teeb komisjon artikli 23 lõike 2 kohaselt otsuse, kas lubada asjaomasel liikmesriigil sõlmida taotluses osutatud leping.

Komisjon teeb esimeses lõigus osutatud otsuse igal juhul 18 kuu jooksul alates taotluse kättesaamisest.

7. Liikmesriigid, kellele on antud komisjoni rakendusotsusega 2012/43/EL,¹ komisjoni otsusega 2010/259/EL,² komisjoni otsusega 2009/853/EÜ³ või komisjoni otsusega 2008/982/EÜ⁴ luba sõlmida lepinguid asjaomase riigi või territooriumiga, esitavad komisjonile ...^{*} ajakohastatud teabe, mida on vaja lõike 1 teise lõigu punkti c kohaseks hindamiseks.

¹ Komisjoni 25. jaanuari 2012. aasta rakendusotsus 2012/43/EL, millega lubatakse Taani Kuningriigil sõlmida Gröönimaa ja Fääri saartega kokkulepe, mille kohaselt Taani ja kõnealuste territooriumide vahelisi rahaülekandeid käsitatakse Taani-siseste rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 24, 27.1.2012, lk 12).

² Komisjoni 4. mai 2010. aasta otsus 2010/259/EL, millega lubatakse Prantsuse Vabariigil sõlmida Monaco Vürstiriigiga kokkulepe, mille kohaselt Prantsuse Vabariigi ja Monaco Vürstiriigi vahelisi rahaülekandeid käsitatakse Prantsuse Vabariigi siseste rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 112, 5.5.2010, lk 23).

³ Komisjoni 26. novembri 2009. aasta otsus 2009/853/EÜ, millega lubatakse Prantsusmaal sõlmida Saint-Pierre'i ja Miqueloniga, Mayotte'iga, Uus-Kaledooniaga, Prantsuse Polüneesiaga ning Wallise ja Futunaga kokkulepe, mille kohaselt Prantsusmaa ja iga kõnealuse territooriumi vahelist rahaülekannet käsitatakse Prantsusmaa-sisese rahaülekandena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 312, 27.11.2009, lk 71).

⁴ Komisjoni 8. detsembri 2008. aasta otsus 2008/982/EÜ, millega volitatakse Ühendkuningriiki sõlmima lepingut Jersey erihalduskonna, Guernsey erihalduskonna ja Mani saarega, mille kohaselt Ühendkuningriigi ja kõigi kõnealuste territooriumite vahelisi rahaülekandeid käsitletakse Ühendkuningriigi sees tehtavate rahaülekannetena vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 1781/2006 (ELT L 352, 31.12.2008, lk 34).

^{*} ELT: palun lisada kuupäev: 21 kuud pärast menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi jõustumise kuupäeva.

Komisjon vaatab kolme kuu jooksul alates kõnealuse teabe kättesaamisest selle läbi, et tagada, et asjaomane riik või territoorium nõuab oma jurisdiktsiooni alla kuuluvatelt makseteenuse pakkujatelt käesoleva määrusega kehtestatavate normidega samaväärsete õigusnormide kohaldamist. Kui komisjon leiab pärast sellist läbivaatamist, et lõike 1 teise lõigu punktis c sätestatud tingimus ei ole enam täidetud, tunnistab ta asjaomase komisjoni otsuse või komisjoni rakendusotsuse kehtetuks.

Artikkel 25

Suunised

Euroopa järelevalveasutused annavad ...* vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklile 16 pädevate asutuste ja makseteenuste pakkujate jaoks välja suunised käesoleva määruse kohaselt võetavate meetmete kohta, eelkõige seoses artiklite 7, 8, 11 ja 12 rakendamisega.

VII PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 26

Määruse (EÜ) nr 1781/2006 kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 1781/2006 tunnistatakse kehtetuks.

* ELT: palun lisada kuupäev: kaks aastat pärast käesoleva määruse jõustumise kuupäeva.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja loetakse vastavalt lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 27

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates ...*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

....

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

* ELT: palun lisada kuupäev: kaks aastat pärast menetluse COD 2013/0025 alusel vastu võetud direktiivi jõustumise kuupäeva.

LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 1781/2006	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 3
Artikkel 3	Artikkel 2
Artikkel 4	Artikli 4 lõige 1
Artikkel 5	Artikkel 4
Artikkel 6	Artikkel 5
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 7
Artikkel 9	Artikkel 8
Artikkel 10	Artikkel 9
Artikkel 11	Artikkel 16
Artikkel 12	Artikkel 10
	Artikkel 11
	Artikkel 12
	Artikkel 13
Artikkel 13	-
Artikkel 14	Artikkel 15
Artikkel 15	Artiklid 17–22
Artikkel 16	Artikkel 23
Artikkel 17	Artikkel 24
Artikkel 18	-
Artikkel 19	-
	Artikkel 26
Artikkel 20	Artikkel 27